

9. apríl 2016

SVÄTÉ SLOVO

Je doba, keď si musíme uvedomiť, že všetko čo sa deje okolo nás a ešte sa bude diať, deje sa pre naše zlé rozhodnutia, pre naše zlé pochopenie a zlé používanie našej „slobodnej vôle“. Učenci o tom píšu a hovoria, zatiaľ čo v skutočnosti je to všetko také jednoduché! My ani netušíme, že to „Sväté Slovo“, ktoré je nám ponúkané, si vôbec nezaslúžime a predsa Láska a Milosť nášho Stvoriteľa je taká veľká, že ju nikdy nepochopíme. Nedá sa zrovnať ani s tou „najväčšou“ láskou na zemi.

Z DOZNIEVANÍ K POSOLSTVU GRÁLU

Prednášky Syna Človeka

Každý svojim konaním a myslením sa **súdi** na tom slove, ktorého veľkosť nechce vidieť a okolo ktorého prechádza ešte bez povšimnutia. Človek každým slovom, ktoré prerieknú o mojom posolstve, vykonáva sám nad sebou svoj **vlastný rozsudok**, v ktorom je pre neho skrytá skaza alebo život!

Ani jediná duša nemôže teraz tomu uniknúť. Ako súdiaci meč vrhám medzi vás slovo vo splnení konečného súdu!

Nech ľudia naň narážajú teraz ako chcú, zraňujú sa tým len sami, nech sa smejú, posmievať, alebo krúčia hlavami ... to všetko zasiahne len ich samotných v najrýchlejšom zvratom pôsobení! **Slobodná vôľa rozhodovania** nemôže však byť podľa zákonov stvorenia odňatá ľudskému duchu nikdy! Ona spočíva v druhu ducha! A **na tom**, teda sami na sebe, zrútia sa teraz veľké masy v terajšom súde!

Každé jednotlivé rozhodnutie človeka prináša mu cestu, po ktorej musí putovať stvorením a to i tu na zemi.

Lenže iba **rozhodnutie** je pre ľudského ducha slobodné! S rozhodnutím zapína samočinne páku, ktorá uvoľňuje pôsobenie zákonov Božích vo stvorení podľa druhu rozhodnutí! **Taká** je slobodná vôľa, ktorú ľudský duch vlastní! Spočíva len v bezpodmienečnej slobode rozhodnutia.

Dôsledky každého vlastného rozhodnutia musí potom človek znášať sám. To nemôže a nesmie pociťovať ako nespravodlivosť; lebo v konečnom prejave je vždy iba to, čo obsahovalo rozhodnutie. Lenže pri konečnom účinku to postihne **iba pôvodcu** rozhodnutia, aj keď toto rozhodnutie bolo určené inému.

Človek stojí vždy uprostred dôsledkov **všetkých** svojich rozhodnutí. O mnohých však už vôbec nič nevie a vôbec na ne nemyslí, preto pociťuje ich často ako nespravodlivosť, ak ho zasiahne neočakávane ten alebo onen konečný účinok. Tým sa však nemusí znepokojovať. Nezasiahne ho nič, ku čomu by sám nedal kedysi podnet a čo sám kedysi nejakým rozhodnutím doslovne nevyvolal k životu, čo teda „nepostavil“ do stvorenia pod pôsobenie zákonov, aby sa to prejavilo! Nech je to v myslení, reči alebo konaní! **On** nariadil k tomu páku. Pôvodom všetkého je **jeho** chcenie a každé chcenie je už rozhodnutím!

Lenže z neznalosti zákonov stvorenia kričia ľudia vždy o nespravodlivosti a pýtajú sa, kde je tá preslávená slobodná vôľa človeka! Slobodná vôľa môže vlastne vždy spočívať len v schopnosti slobodného rozhodnutia, nikdy nie v niečom inom. A táto je a zostane ľudskému duchu pre jeho cestu vo stvorení vždy zachovaná. On pri tom zabúda alebo nedbá na jednu dôležitú skutočnosť: že napriek všetkému je a zostane iba tvorom, plodom tohto neskoršieho stvorenia, ktorý vznikol z jeho vždy platných a nezmeniteľných zákonov a nemôže preto tiež nikdy ich obísť, alebo ich nedbať! Prejavia sa, či chce alebo nechce, či sa mu to zdá vhodné, alebo nevhodné. On v tom neznamená **nič** tak, ako dieťa samo idúce na prechádzku, môže sa **vybrať** na cestu podľa svojej vôle, potom je však podrobené **druhu** tejto cesty a je potom ľahostajné, či sa dá po nej kráčať dobre alebo zle a či je na konci krásny cieľ alebo priepasť.

Každým novým rozhodnutím človeka vzniká teda nová cesta a tým nové vlákno v koberci jeho osudu. Staré, dosiaľ nerozuzlené cesty bežia však navzdory tomu **pred** novšími ďalej a to tak dlho, až úplne prebehnú. Nie sú teda ešte odrezané novou cestou, ale musia byť ešte prežité a preputované až do konca. Pri tom sa križujú mnohokrát tiež staré cesty s novou a privádzajú tak nové obraty.

Všetko pôsobí pri tom vo stvorení živo a človeku je nemožné na tom niečo zmeniť, lebo toto pôsobenie je okolo neho a nad ním. Tým stojí v zákonoch a pod zákonmi stvorenia.

V mojom posolstve nájdete cestu ako by ste s istotou prešli touto bludnou záhradou dôsledkov vašich rozhodnutí a dosiahli svetlých výšin!

Stavia sa vám však tu pritom do cesty ťažká prekážka! Je to prekážka, ktorá vo mne vzbudila hrôzu, pretože to všetko musíte vykonať vy **sami**, každý celkom sám za seba.

Táto podmienka spočíva v zákonitosti vašej slobodnej vôle rozhodovania a na tom nadväzujúcom samočinnom pôsobení diania vo stvorení a vo vás!

Chcenie v rozhodnutí formuje cestu, ktorá podľa druhu chcenia vedie buď nahor alebo nadol. Ľudské chcenie v terajšej dobe vedie vás však prevažne **iba** nadol, a s týmto zostupom nadol, ktorý vy sami vôbec nemôžete spozorovať, znižuje sa a zužuje súbežne aj schopnosť vášho chápania.

To je ten bod, na ktorom stroskotáva tak mnohé a kde vám ja nemôžem pomôcť; lebo tieto hranice musíte rozbiť **vy sami** z vnútra navonok.

A to je tiež zakotvené v slobodnej vôli rozhodnutia, ktorá vám musí byť ponechaná, pretože je zakotvená v duchovnom. Môžem vás síce silou Svetla odvrhnúť, alebo uznať podľa vášho samotného úprimného chcenia, predsa však nikdy nemôžem nikoho **nútiť**, aby nastúpil cestu k svetlým výšinám! To spočíva jedine vo vlastných rukách každého človeka.

Ľudstvo sa už stalo duchovne príliš lenivým, zatiaľ čo vzostup sa môže podariť len pri trvalej čulosti a ostrážitosti!

Toto dianie je **prirodzené**, jednoduché a veľkolepé. Je v ňom zakotvená podivuhodne dokonalá spravodlivosť, ktorá teraz tiež zaháji súd.

Bez pokory je však záchrana ľudského ducha nemožná! Jeho domýšľavosť na svoje vedenie stojí pravej pokore v ceste.

Len hlúposť plodí domýšľavosť. Kde nastupuje vedenie, tam prestáva domýšľavosť. Už ani nevie, čo vedenie je! Nie bez dôvodu žije v ľudovom porekadle ako múdrosť známa veta: „Iba na vrchole poznania sa človek stane múdry, keď sa presvedčí, že **nič** nevie!“

V tom spočíva pravda! Ak ale človek získal toto presvedčenie, potom v ňom odumrie domýšľavosť; prijímanie pravého vedenia sa môže začať.

Všetko štúdiom naučené nemá nič spoločného s vedením!

Práve dnešný človek môže síce hovoriť o učení, ale nie o **vedení!** To čo sa naučí na vysokých školách, je iba učenosť, ako stupňovanie a vyvrcholenie učenia sa! Je

to **získané**, nie **vlastné!** Lenže iba vlastné je vedením! Vedenie môže pochádzať len z prežitia, nie z učenia sa!

Tak v mojom Posolstve ukazujem iba cestu, aby človek, ktorý po nej kráča, sa na nej dostal k prežitiam, prinášajúcim mu **to vedenie**. Človek musí „prežívať“ tiež stvorenie, ak o ňom skutočne chce **vedieť**. Možnosť k prežívaniu mu dávam svojim vedením, lebo ja sám stvorenie trvale prežívam!

Samolúbosť nebude už viac v novej ríši, v prichádzajúcom pokolení! Ona je tou najväčšou prekážkou pre vzostup, vrhá milióny ľudí teraz do zničenia, ktorí sa jej nechcú alebo nemôžu zbaviť! Ale tak je to dobré; lebo stvorenie bude tým očistené od nepotrebných tvorov berúcim tým ostatným iba miesto a potravu a rozťahujúc sa bez toho, že by vytvárali najmenší úžitok. Potom zavanie čerstvý vzduch pre upotrebitelných ľudských duchov!

A preto sa teraz všetko zrúti samo v sebe a potom . . . príde Boží súd! Roztriedenie všetkých duchov! Po tom, čo vopred musia prežiť zrútenie všetkých svojich falošných diel! A v tomto veľkom zmätku vystavať silný most v celom stvorení, udržiavajúci zem, sú mnohí z vás

vtelení teraz na zemi pre splnenie vlastných prosieb. Preto myslite na to, **vy spoluudržiavate túto zem, aby nezahynula!** Vaším najčistejším chcením zostáva miliónom ľudí príležitosť dozrievať ešte nejaký čas a potom predsa ešte dôjsť do Božej ríše, ktorá pre nich bola už stratená. Neberte to preto tak príliš naľahko!

Keď sa teraz nečakane zrútiť všetky opory medzi národmi, stratí sa viera v moc peňazí, dôvera vo vedomosti rozumu a predovšetkým tiež až pohasne posledný záblesk zdanlivého jestvovania ľudskej dôstojnosti, potom... potom príde **váš** čas, nositelia svätého kríža! Budete hlásať, **musíte** hlásať Pravdu, ktorej sa vám dostalo; lebo ľudia ju budú od vás očakávať, budú o ňu prosiť, budú ju od vás požadovať, ak sa budete chcieť zdráhať! Budte preto teraz pripravení! Doba vám privedie ľudstvo bližšie! Príde to k vám prostredníctvom vysokého duchovného vedenia ako samozrejmosť! Ak sa tomuto prúdu nebudete vyhýbať, **splníte** svoju povinnosť! Pristúpi to k vám. Budte odvážni, hrdí a slobodní! Nemáte sa žobravo uchádzať o priazeň ľudí, ale iba **vyhovieť** tam, kde vás budú o to prosiť!

A vlniac sa rozlieva teraz v sile Hviezdy Božie Slovo ako prúd nad celou Zemou. Kto sa chce stavať na odpor, bude odhodnený, bez záchranu zničený; lebo všemohúca vôľa Boha je, aby v celom Stvorení bolo teraz Svetlo a tým Spravodlivosť!

Ľudia!

*Spamätajte sa a zobudte sa preto všetci z tej našej pýchy a nadutosti na to, že všetko vieme najlepšie, a to čo najskôr! Je nám **milostivo** podávaná záchrana v „**Svätom Slove**“. Je najvyšší čas, aby sme pochopili, ako používať našu slobodnú vôľu, v čom spočíva jej použitie a že je to len na nás – našich rozhodnutiach, či ju tiež správne použijeme!*

IMANUEL

Celá Zem sa mení, očisťuje.
„Pozor!“ Kričí malý zástup.
Veľký však nič nepočuje!
Len hlasná vrava všade znie,
nepomáha vysvetľovanie, ani prísne napomínanie.

„Pozor ľudia, búrka ide!
Ten deň zasľúbený čoskoro príde!
Čoskoro zúčtovanie skladať budeme
majiteľovi tejto Zeme, o ktorom nič nevieme!

Počujte ľudia kto je ON!
Slovo Jeho mocnejšie než hrom,
zdravšie ako číra voda,
kto oči pozdvihne, tomu ruku v láske podá.

Malý zástup nepočutý ostáva, avšak pilne sa pripravuje.
Pomôcť tomu, ktorý pre hluk davu ešte stále nepočuje.

Avšak, zrazu, hrom svetlý oblohu preťal a v ľaku zmĺkol svet!
Teraz ticho stoja všetci, hluku už viac niet.

Hrôza a bôľ cestu k srdcu otvárajú
ľudia už oči dvihli, už sa nahor pozerajú:
„Kto nám pomôže?“
Pýtajú sa ticho v sebe.
„Sami to už nezvládneme.
Čo bude ďalej a či Slnko ešte vyjde?
Povedz že nám niekto, či nový deň ešte príde?“

A v tom zrazu malý zástup zvolá, ktorí už pripravený stojí:
Berte ľudia vody, berte, je to voda živá, ktorá rany hojí!
Berte, ľudia, berte, aby ste síl mali!
Majiteľ tejto Zeme prichádza.
Berte, aby ste Ho v sebe náležite privítali.

Jeho presväté meno IMANUEL a jeho príchod bol nám dávno zasľúbený,
ako Sudca, Kráľ a Spasiteľ bol Otcom stanovený.
Kto Ho v Jeho Slove spozná a zatúži len podľa Jeho vôle žiť,
tomu nový život prináša.
Všetko zlo však prišiel zahubiť.